

Եղիշե Չարենց

Գիշերը հոգնած նստել սենյակում

Գիշերը հոգնած նստել սենյակում,
Նայել շորերիդ ծալքերին լուսե,
Ու լույսը լամպի տխրությամբ անհուն
Գորգուրե հոգուս հոգնությունը սև:
Լուռ, անձայն նստել մի բաժակ թեյի:
Ձեռքերդ դնես հոգնած ծնկներիս:
Ու հին, փռնապատ հայելիների
Մշուշում կորած՝ խոնջանա հոգիս:

Եվ սիրել բախտը՝ պարզ ու երկրային,
Ցանկությունների մեղկ ու կամակոր
Եվ սիրել քո տան փռնապատ ուղին
Եվ սենյակներիդ տխրությունը գու...
1916